

[Munch-Petersen.]

om Gennemførelsen af Sociallovgivningen, og det betyder jo netop ny Nedskæring for Arbejderne, den mest konsekvente Gennemførelse af det Nedskæringssoverenskomster-system, vi har, af dette System, som binder Arbejderne, som lader Arbejderne selv betale største Delen til den sociale Forsorg og holder dem udenfor den sociale Forsorg, som ikke har Raad til at betale.

Af det ærede Medlem Hr. Pürschel blev der som sædvanlig stillet Spørgsmaal om Sovjet-Rusland; det synes at være saaledes, at det ærede Medlem ikke kan eller vil forstaa, at vi har et konsekvent Klassekampstandpunkt paa samme Maade som han, vi bare fra Arbejderklassens Side, og at vi derfor ser anderledes paa Forholdene i Sovjetunionen som en Arbejderstat, end vi ser paa Forholdene i det kapitalistiske Samfund, hvor det er Arbejdernes Opgave at bekæmpe selve Samfundssystemet.

Justitsministeren afgav her et Løfte om, at det Overfald, som fra Politiets Side i Dag skete paa Arbejderne udenfor Christiansborg, skulde blive fortsat med flere af samme Art. Vi tvivlede i og for sig ikke paa det. Vi var klare over, at netop den stærke Nedskæringspolitik, man er enedes om i disse Dage, ogsaa i sine Konsekvenser vil medføre, at man i højere Grad anvender Klassejustitsens Vaaben, at Justitsministeren anvender Taaregas og ligeledes vil faa Ram paa Arbejderne gennem Klassesdomstole, naar Arbejderne paa Trods af den Lov, man nu er ved at vedtage, vil gaa i Strejke, paa samme Maade som Arbejderne i tidligere Tider er gaaet i Strejke paa Trods af det, som den Gang var Lov.

Vi vil gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for at organisere Arbejdernes Kamp mod denne Lov, mod hele denne Nedskæringskurs, som man følger her i Landet. Arbejderne rundt paa Arbejdspladserne er begyndt at røre paa sig. Det er blevet omtalt, at i Dag en Delegation fra Arbejderne i Glud og Marstrands Fabrikker har haft Foretræde for Udvalget, og at man netop derude paa samme Maade, som man vil gøre det paa mange andre Arbejdspladser, ganske rigtig har erklæret, at man ikke vil lade sig sin Strejkeret fratage, men vil gennemføre Kampen for kortere Arbejdstid og højere Lønninger og Arbejderklassens øvrige Krav.

I disse Dage har en Konference for den revolutionære Fagopposition fundet Sted. Ogsaa her har man smedet Beslutninger for Arbejdernes Kamp, man er

netop traadt sammen i denne Situation, hvor man vil fratage Arbejderne Strejkeretten. Man har smedet Beslutninger for, hvorledes Arbejderne skal føre Kampen paa Trods af den borgerlige Lov efter den ny Strejkestrategi, som Socialdemokraterne ikke ynder, fordi det netop er det eneste Kampmiddel, Arbejderklassen kan kæmpe med, fordi det borgerlige Samfunds Love er til for at beskytte det borgerlige Samfund og for at fratage Arbejderne deres Rettigheder.

Under dette Arbejde imod denne Lov vil vi mobilisere baade de Arbejdere, som endnu maaske har fulgt Socialdemokratiet, og andre Arbejdere til fælles Kamp mod denne Lov. Det var jo saaledes, at ved sidste Valg afgav endnu Tusinder af Arbejdere deres Stemme for Socialdemokratiet, ikke fordi de var begejstrede for den Nedskæringslinie, som Regeringen og Rigsdagen havde gennemført, men fordi de dog haabede paa, at en Stauning-Regering var een Grad bedre end en Regering af Venstre eller et andet borgerligt Parti. Men netop den Overenskomst, der er sluttet i disse Dage, viser, at der ikke er nogen afgørende Forskel, at man fra Regeringspartiernes Side udmærket godt kan enes om en god Venstrepolitik. Ogsaa dette vil medføre, at Tusinder af de Vælgere, som endnu ved sidste Valg fulgte Socialdemokratiet, vil faa Øjnene op; og netop denne Lov vil blive Grundlaget for en Kampmobilisering af Arbejderklassen for Arbejderklassens Krav paa Trods af Loven og mod Loven.

Herinde har vi kun kunnet tale mod Loven, tale saa meget som muligt mod Loven, men ude omkring kan Arbejderne ogsaa føre Kamp mod Loven, og det vil ogsaa ske.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel fandt det fornødent at optræde i sin snart ikke usædvanlige Rolle og true Kommunerne med Skydning, i alt Fald henvise os til, at en saadan Tale som den, der blev holdt her, vilde i Sovjetunionen medføre slige Straffe. Dog føjede han barmhjertigt til, at maaske stod Evnen og Kraften ikke i Forhold til de stærke Ord, saa Straffen kunde blive noget mildere. Jeg opfordrer det ærede Medlem til at afvente og se, og det kunde jo være, at Ordene i Virkeligheden ikke var kraftige nok. Det drejer sig her ikke om at vurdere hverken mine Evner personligt eller det kommunistiske Partis Evner og Kraft, men det drejer